

Natalia Szroeder, Poganianki

życie z tobą to jak błądzić po omacku
jedno słowo złe i znów jestem w potrzasku
zdobynam nowe skille

czasem dziwi mnie mój kunszt
i znów czuję że żyję

lubię ten swój animusz
żadne z nas tu nic nie robi dla poklasku

ty poganiasz mnie, mamy słaby czas
już zaczyna padać za miastem, słońce gaśnie
smutek dawny zgasł, szkoda nas byłoby mi tak szkoda nas

ze spokojem patrzę na twoją twarz
gdy w głowie układasz mi baśnie

słońce gaśnie, smutek dawny zgasł
szkoda nas, byłoby mi tak szkoda nas

wiesz, nie lubię tych momentów kiedy milczysz
gdy na dialog stale mam apetyt wilczy

zamykasz się i chociaż pukam mam wzbroniony wstęp
za każdym razem jednak wszystko to mnie boli mniej

więc stąпам tak, żeby w tobie nic nie zniszczyć

ty poganiasz mnie, mamy słaby czas
już zaczyna padać za miastem, słońce gaśnie
smutek dawny zgasł, szkoda nas byłoby mi tak szkoda nas

ze spokojem patrzę na twoją twarz
gdy w głowie układasz mi baśnie

słońce gaśnie, smutek dawny zgasł
szkoda nas, byłoby mi tak szkoda nas